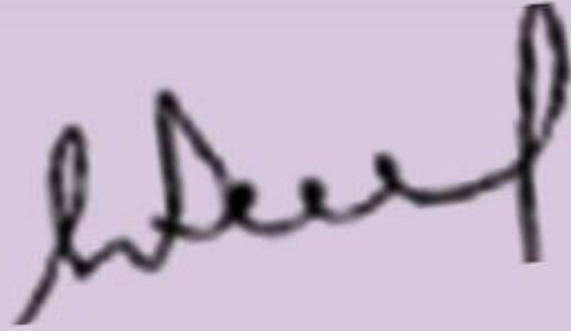

Микола Плав'юк

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Микола Плавчук'.

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ
ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)
Публічна бібліотека імені Лесі Українки для дорослих міста Києва
Відділ електронних ресурсів та довідково-бібліографічного обслуговування

Микола Плав'юк – лицар українського патріотичного духу

Бібліографічний список літератури

Київ – 2025

Микола Плав'юк – лицар українського патріотичного духу : бібліогр. спис. / упоряд. Т. Мамалига ; літ.-ред. О. Трубайчук, бібліогр.-ред. С. Денисова ; Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) ; Публічна бібліотека імені Лесі Українки для дорослих м. Києва, відділ електронних ресурсів та довідково-бібліографічного обслуговування. – Київ, 2025. – 8 с. : іл., фото.

Бібліографічний список підготовлено до 100-річчя від дня народження Миколи Плав'юка. При складанні списку використано літературу з електронних каталогів Національної бібліотеки імені Ярослава Мудрого, Публічної бібліотеки імені Лесі Українки, Google Академія.

До списку включено книги, статті зі збірників та періодичних видань, матеріалів конгресів і конференцій. Література розміщена за розділами, в межах розділів – в алфавітному порядку.

Список адресований учням, студентам, викладачам та всім, кого цікавить українське державотворення.

Всі фото взяті з відкритих джерел мережі Інтернет.

Упорядник: Мамалига Т.

Редактор-бібліограф: Денисова С.

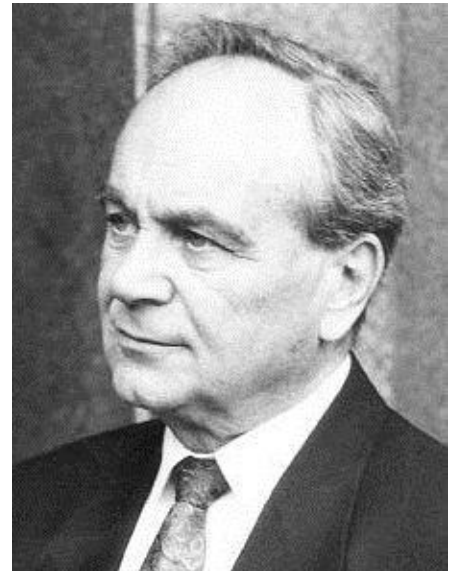
Літературний редактор: Трубайчук О.

Телефон для довідок 486-01-46, +38 (068) 139-31-41

e-mail 4bibliograf4@gmail.com

Цього року виповнюється 100 років з дня народження Миколи Плав'юка – українського націоналіста, видатного українського політичного і громадського діяча, останнього Президента УНР у екзилі, Генерального секретаря і Голови Перший Світовий конгрес вільних українців (СКВУ), Голови ОУН з 1979 по 2012 роки.

Микола Васильович Плав'юк народився 5 червня 1925 року у селі Русів, на Снятинщині, Прикарпаття. Початкову освіту здобув у рідному селі. Після закінчення русівської школи продовжив навчання у Снятинській гімназії. У ній він навчався до вересня 1941, а від того часу і до 1943 року у Снятинській державній торгівельній школі. У цей час Микола Плав'юк долучився до українського національно-визвольного руху як активний учасник Організації Українських Націоналістів (ОУН).

У 1944 році Микола Плав'юк виїздить до Німеччини, де продовжує участь у діяльності ОУН. Кінець війни він застав у складі української військової частини, у підконтрольній американцям частині Чехії.

Невдовзі після закінчення війни Микола Васильович вступає до Мюнхенського університету Людвіга-Максиміліана, який закінчує 1949 року за спеціальністю економіста. Протягом років навчання він брав активну участь у студентському житті, входив до Української студентської громади у Мюнхені, студентського товариства «Січ», брав участь у роботі «Пласту» у Німеччині та був співорганізатором товариства «Зарево».

У 1950 році Микола Плав'юк переїздить у Монреаль, Квебек (Канада), де починає навчатися на торговельному факультеті Університету Конкордія, який закінчив 1954 року. Протягом часу навчання він продовжував діяльність спрямовану на розвиток українського національного руху.

Маючи чітко виражену, активну громадянську позицію Микола Плав'юк став членом Українського національного об'єднання (УНО) Канади, також обирався референтом Крайової екзекутиви УНО (1954), заступником голови (1956) та головою УНО (1956-1966). Протягом 1966-1971 років був членом президії Комітету українців Канади, а також співредактором часопису «Новий шлях» (1970-1973).

У листопаді 1967 року СКВУ у Нью-Йорку, обрав Миколу Плав'юка генеральним секретарем СКВУ, а на Другому конгресі, 1973, його обрали екзекутивним віце-президентом СКВУ. У 1978 році він став президентом СКВУ.

На займаних посадах Микола Плав'юк приділяв значну увагу підтримці руху супротиву в Україні, співпраці СКВУ з українськими дисидентами Петром Григоренком, Надією Світличною тощо, а також публікації та перекладу англійською мовою праць українських правозахисників і дисидентів. Водночас він брав активну участь у поступі українського націоналістичного руху, ставши на 5 Великому зборі українських націоналістів, у 1964 році, членом Проводу українських націоналістів, а на 9 Великому зборі українських націоналістів, у травні 1979, головою Проводу ОУН.

У 1989 році Миколу Плав'юка на засіданнях Української Національної Ради (УНРади) було обрано початково віце-президентом УНР, а згодом і президентом УНР в екзилі. Він доклав чималих зусиль для співпраці з демократичними силами в Україні, у боротьбі за відновлення її незалежності. Після того як Верховна Рада УРСР проголосила Акт про державну незалежність України 24 серпня 1991, Плав'юк розпочав активну діяльність для здобуття міжнародної підтримки її незалежності.

24 серпня 1992 року, під час проведення Всесвітнього форуму українців у Києві, керівництво Державного центру УНР в еміграції, на чолі з її президентом

Миколою Плав'юком передало владні регалії УНР Президенту України Леоніду Кравчуку на підтвердження того, що Українська держава є правонаступницею УНР.

Микола Плав'юк ініціював розбудову низки громадських організацій, зокрема Фундації імені Олега Ольжича (1993), Всеукраїнського жіночого товариства імені Олеси Теліги, Товариства студіюючої молоді «Зарево». Водночас він був співзасновником газети «Українське слово», часопису «Розбудова держави», видавництва імені Олеси Теліги тощо.

Земний шлях невтомного борця за Україну Миколи Плав'юка закінчився 10 березня 2012 року.

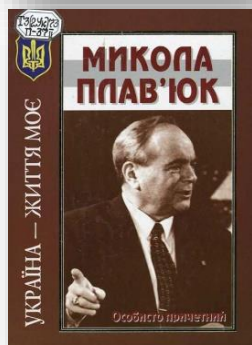
Вічна пам'ять!!!

Твори Миколи Плав'юка

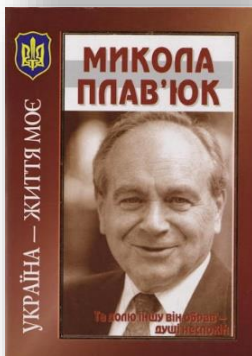
Микола Плав'юк. Україна - життя моє // Українська культура. – 2017. – № 2. – С. 24-27 : портр., фото.

Микола Плав'юк : Україна - життя моє. Т. 1: Від селянського сина - до державника / Віктор Терен, Юрій Хорунжий ; [НАН України ; Ін-т біографічних досліджень Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського]. – Київ : Вид-во ім. Олени Теліги, 2002. – 352 с. : іл., портр.

Микола Плав'юк : Україна – життя моє. Т. 2 : Особисто причетний : вибрані статті, промови, інтерв'ю / [упоряд.: І. Білолипецька та ін.] – Київ : Вид-во ім. О.Теліги, 2002. – 606, [1] с. іл.

Микола Плав'юк : Україна – життя моє. Т. 3: Та долю іншу він обрав – душі неспокій / [упоряд. В. Ляхоцький]. – Київ : Вид-во ім. О.Теліги, 2002. – 1085, [1] с. іл., табл.

Життя Миколи Плав'юка

5. [Кучерук, О. С. Плав'юк Микола Васильович](https://surl.lu/txlndm) [Електронний ресурс] / О. С. Кучерук, Ю. А. Черченко // Енциклопедія історії України. – Режим доступу : <https://surl.lu/txlndm>. – Назва з екрана.
6. Ляхоцький В. Життя в боротьбі й любові : публіцистика / В. Ляхоцький // Дніпро. – 2004. – № 11-12. – С. 125-138.
7. Ляхоцький В. Президент розчленованої нації : Штрихи до портрета Миколи Плав'юка / В. Ляхоцький // Пам'ять століть. – 2002. – № 3. – С. 34-50.
8. Старик, В. Останній Президент нескореної УНР / Володимир Старик // Українська культура. – 2017. – № 2. – С. 18-21 : портр., фото
9. Стех, Я. Лицар українського патріотичного духу – Микола Плав'юк / Я. Стех // Українське слово. – 2016. – 15-21 черв. (№ 24). – С. 1, 7.

- 10 Черченко, Ю. А. Микола Васильович Плав'юк (1927–2012) / Ю. А. Черченко // Український археографічний щорічник. – 2012. – № 16-17. – С. 758-761.

Діяльність Миколи Плав'юка

- 11 [Вахнянин, А. Шлях до єднання: ідея створення світового Конгресу Вільних Українців](#) / Анна Вахнянин // Проблеми гуманітарних наук : зб. наук. праць ДДПУ ім. Івана Франка / М-во освіти і науки України, ДДПУ ім. І. Франка ; [редкол.: Ю. Стецик (гол. ред.), Р. Попп, Г. Гриценко та ін.]. – Дрогобич : Видав. дім "Гельветика", 2021. – Вип. 6/48 : Історія. – С. 395-407.
- 12 [Качмар, В. Внесок Миколи Плав'юка у створення та функціонування Світового Конгресу Вільних Українців](#) / В. Качмар // Актуальні питання гуманітарних наук. – 2024. – Вип. 82, Т. 1. – С. 63-69.
- 13 [Дубовик, О. Микола Плав'юк : «Є націоналізм часу визвольних змагань і націоналізм часу побудови національної держави»](#) [Електронний ресурс] / Ольга Дубовик // Дзеркало тижня. – 2007. – Режим доступу <https://surl.li/djlsze>. – Дата публікації : 11.05.2007. – Назва з екрана.
- 14 Плав'юк, М. Небезпечні тенденції міжнародного життя та Україна : політичний коментар / М. Плав'юк // Розбудова держави. – 2003. – № 1- 4. – С. 2-11.
- 15 Плав'юк, М. Не вбиваймо віру в Україну / Микола Плав'юк // Вітчизна. – 2002. – № 7-8. – С. 110-116.
- 16 Плав'юк, М. Перед і після проголошення незалежності України : до десятиріччя завершення діяльності Державного центру Української Республіки в екзилі / М. Плав'юк // Пам'ять століть. – 2002. – № 3. – С. 3-17.
- 17 Плав'юк, М. Перед світовими викликами / М. Плав'юк ; розмову вів Петренко Є. // Українське слово. – 2003. – 6-12 лют. – С. 1,4-5.
- 18 Плав'юк, М. Чи збережемо українську діаспору в ХХІ столітті? : дискусійні міркування / Микола Плав'юк // Всесвіт. – 2003. – № 1-2. – С.161-163.
- 19 [Скрипник, О. Микола Плав'юк. Об'єкт розробки кгб «Бездольний» і його доленосний внесок в утвердження незалежності України](#) [Електронний ресурс] / Олександр Скрипник // Історична правда. – Режим доступу : <https://surl.cc/prsal>. – Дата публікації : 22.08.2024. – Назва з екрана.
- 20 [Скрипник, О. Останній президент УНР в екзилі : Микола Плав'юк у "братерських" обіймах... КГБ](#) / Олександр Скрипник. // Україна молода. – 2024. – 28 серп. (№ 35). – С. 6-7.

- 21 [Тишкевич, М. Микола Плав'юк : нація і держава – назавжди!](#) [Електронний ресурс] / Марися Тишкевич // Український інтерес.– Режим доступу : <https://surl.lu/udtist>. – Дата публікації : 05.06.2024. – Назва з екрана.
- 22 Україна і світ : етнічні, науково-інтелектуальні та освітні виміри : [зб. наук. праць] / [упоряд.: І. Грабовська, В. Піскун, В. Сергійчука] ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка ; Центр українознавства. – Київ : Українська Видавнича Спілка, 2004. – 352 с.
- 23 [Чорна, С. Документи Президента УНР в екзилі Миколи Плав'юка передали до держаного архіву](#) / Світлана Чорна ; фото Сергія Ковальчука // Голос України. – 2024. – 7 лютого (№ 26). – С.7 : фото.

